ANOOSHİRVAN MİANDJİ

Sarman Haklı

Danışman
EBRU CUMBUL

BİLGİ YAYINEVİ

SARMAN HAKLI

Can emniyet kemerini çözdü ve çantasını alarak arka kapıdan indi. Babası bagajdan alışveriş poşetlerini alıyordu. Can evin önünde babasını beklerken birden değişik bir kuş sesi duydu. Zayıf fakat sürekli tekrar eden bir sesti. Çalıların arasına baktığında bir şey göremedi ama eğildiğinde ses yakından geliyordu. Hemen çantasındaki oyuncak el fenerini çıkarıp yaktı ve küçük, yavru bir kuşun orada olduğunu fark etti. "Baba, baba" diye seslendi. Babası bagaj kapağını kapatırken, "Efendim oğlum?" dedi.

"Baba, bak burada bir yavru kuş var, bak, gördün mü?"

Babası eğildi ve yavru kuşu gördü. "Evet, yuvasından düşmüş herhâlde."

Can tedirgin bir sesle, "Baba, o yavru, biz onu kurtarmazsak gece soğukta donabilir değil mi?" dedi. Babası arabanın arka

kapısını tekrar açtı ve Can'ın sırt çantasıyla alışveriş poşetlerini koltuğa koydu, arabayı kilitledi. Can'ın rahat görebilmesi için elindeki fenerle kuşun olduğu yeri aydınlatırken Can da elleriyle yavru kuşu düştüğü yerden yavaşça aldı. Babası, "Şu yan binadaki veterinere götürelim" fikrini sundu.

Veteriner kliniği orada yıllardır hizmet vermekteydi ve Canların evine elli metre mesafedeydi. Can'la babası kliniğe giriş yaptıklarında resepsiyondaki sekreter onları karşıladı. Can konuyu hızlıca anlatınca sekreter hemen veteriner hanımı çağırdı. Veteriner, içerideki muayene odasında kan analizlerini inceliyordu. Bir dakika sonra geldi. Beyaz önlüğünün yakasında "Veteriner Hekim Banu" yazıyordu. Can'a ve babasına selam verdikten sonra Can'ın elindeki yavru kuşa baktı, "Ay, sen ne şirin bir şeysin" dedi. Can merakla sordu: "Veteriner hanım yavru kuşu bizim evin önünde bulduk, sanırım yuvasından düşmüş, iyi olacak mı?" Veteriner ellerine eldiven geçirdi, kuşu dikkatlice Can'dan aldı ve muayene odasına götürdü. Asistanı hemen muayene masasına yeni, steril bir örtü açtı ve yavru kuşu dikkatlice üzerine koyup kanatlarını, bacaklarını, gözünü, gagasını ve boynunu inceledi. Veteriner Banu tebessümle, "Kaygılana-

cak bir şey yok, bazen hasta yavrular yuvadan düşer ama bu hasta değil, büyük olasılıkla meraklı olduğu için düşmüştür" dedi.

"Sizin ev hangi taraftaydı?" Can'ın babası cevap verdi: "Gül Apartmanı, hemen yan binada oturuyoruz. Sizinle komşu sayılırız." Veteriner bir muayene formu getirerek saati, tarihi ve olayı not aldı. Sonra devam etti: "Siz gidebilirsiniz, sorun yok, minik kuş bu akşam bizim misafirimiz." Can bir kuşa, bir veterinere, bir de babasına baktı, "Şimdi ne olacak?" diye sordu. Babası, "Veteriner hanım kuşa bakacak, endişelenme. Bu arada bizim borcumuz ne kadar Banu Hanım?" dedi.

"Ne borcu, borcunuz yok... Yavru kuş biraz üşümüş, gece sıcakta kalsın, yarın bir yolunu buluruz." Can'ın babası teşekkür etti ve çıktılar.

O gece ve ertesi gün, Can hep yavru kuşu düşündü. İyileşti mi, veteriner kliniğinden çıktıktan

sonra ne olacak? Yuvası nerede? Yavru kuşun annesi çocuğunu göremeyince gece ne yaptı?..

Okul çıkışı babası onu almaya gelince arabaya biner binmez sordu: “Baba... baba, eve gitmeden önce veterinere uğrayalım mı? Kuşa bakalım iyileşmiş mi diye, olur mu?” Babası, “Ben de aynı şeyi düşündüm, olur oğlum, arabayı evin önüne park eder sonra veterinere yürürüz” dedi.

Arabayı park eder etmez veterinere koştular. İçeri girdiklerinde kimseyi göremediler, Can’ın gözü kafesi arıyordu, kafesi buldu ama boştu. Birden hem üzüldü hem de heyecanlandı. “Baba, kuş yok! Ne oldu acaba? İyi mi? Çok merak ediyorum…” Babası da şaşkınlığını gizleyemedi. “Kimse yok, bir anormallik var. Şu koridora bakalım.” Koridorda muayene odaları vardı, kapıları tek tek çalıp içeri baktılar ama kimse yoktu. Babası, “Şu girişte bekleme koltukları var, orada bir beş dakika bekleyelim” dedi ve koltuklara oturdular. Oturunca Can ilk geldiklerinde görmediği bir şey fark etti. Bekleme salonunda bir sürü canlı vardı: yukarıda uyuyan iki kedi, akvaryumda balıklar, kaplumbağalar, kafeste kirpi, hamsterlar… Can parmağıyla işaret edip, “Baba bak, gördün mü?” diye heyecanla sordu. Babası da gülümseyerek kendi çevresinde dönmeye çalışan minik hamste-

ra bakıp, "Evet, biz neden o gün bunları görmedik? Heyecandan olsa gerek" dedi.

Can dayanamadı ve ayağa kalktı, biraz gezindikten sonra pencereden dışarı baktı. Bahçede de çok fazla hayvan vardı: tavuk, tavus kuşu, ördek, kaz, kedi, kirpi, köpek... "Baba gel bak, burası veteriner değil

sanki hayvanat bahçesi!" dedi. İkisi pencere önünde kliniğin bahçesine bakıyordu, akşam olmasına rağmen içerideki çeşitlilik onların dikkatini çekmişti. Can'ı şaşırtan sadece bahçe değildi, kliniğin duvarında da çok ilginç bölümler vardı: çeşitli mamalar, hayvan aksesuarları, eğitim kitapçıkları ve en önem-